

INSTYTUT
STUDIÓW
PODATKOWYCH
MODZELEWSKI I WSPÓLNICY

TYGODNIOWY PRZEGLĄD INFORMACJI PODATKOWYCH

Od dnia 31 sierpnia 2018 r. do dnia 6 września 2018 r.

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy Sp. z o.o.

ul. Kaleńska 8, 04-367 Warszawa

ZMIANY W PRAWIE PODATKOWYM

1. Aktualności

Zmiana koncepcji zabezpieczenia wykonania zobowiązań podatkowych

Zgodnie z projektem z dnia 24 sierpnia 2018 r. ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw, nie tylko Szef KAS, ale również inne organy podatkowe będą mogły dokonać zabezpieczenia wykonania zobowiązań podatkowych związanych z unikaniem opodatkowania.

Projekt przewiduje dodanie § 4a do art. 33 Ordynacji podatkowej, w następującym brzmieniu: „§ 4a. Przepisy § 1-4 stosuje się odpowiednio do zabezpieczenia zobowiązań podatkowych związanych ze stosowaniem art. 119a lub środków ograniczających umowne korzyści. Zabezpieczenia zobowiązań podatkowych, o których mowa w zdaniu pierwszym, dokonać można również przed wszczęciem lub przejściem postępowania podatkowego na podstawie art. 119g § 1 lub 3. Przepis ten nie narusza art. 13 § 2 pkt 7.”

Zdaniem projektodawcy, obecnie organy podatkowe inne niż Szef KAS nie mogą dokonywać zabezpieczenia zobowiązań podatkowych związanych z unikaniem opodatkowania. Cytowany powyżej przepis ma umożliwić organom podatkowym dokonanie zabezpieczenia

zobowiązań podatkowych związanych z unikaniem opodatkowania w okolicznościach wymienionych w art. 33 § 1 i 2 Ordynacji podatkowej. Resort uważa, iż brak takiej regulacji oznaczałoby, że podatnicy i płatnicy, do czasu przejścia postępowania podatkowego przez Szefa KAS, będą przede wszystkim mogli wyzbywać się majątku mogącego stanowić podstawę do wykonania zobowiązań podatkowych związanych z unikaniem opodatkowania. Dodatkową zachętę do takich działań może stanowić dla podatników ryzyko ustalenia dodatkowego zobowiązania podatkowego związanego z unikaniem opodatkowania. W tym scenariuszu spodziewane działania mogą polegać na przesuwaniu aktywów z podmiotu zagrożonego otrzymaniem decyzji wydanej na podstawie art. 119a lub umownej klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania do np. powiązanego podmiotu wolnego od takiego ryzyka.

Projekt zakłada wejście w życie nowelizacji z dniem 1 stycznia 2019 r.

2. Zdaniem eksperta

Czy w stawce opłaty za wodę ująć należy całą kwotę amortyzacji?

Cała kwota odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej środków trwałych dokonywanych zgodnie z przepisami ustawy o rachunkowości może być

Andrzej Łukiańczuk

Doradca podatkowy nr wpisu: 10266

Kierownik zespołu cen transferowych. Zajmuje się przede wszystkim problematyką cen transferowych oraz zagadnieniami związanymi z podatkami dochodowymi, w tym sposobami legalnej optymalizacji podatkowej w ramach restrukturyzacji podmiotów gospodarczych, a także prawem bilansowym. Wieloletni pracownik Departamentu Rachunkowości i Podatków jednego z największych podmiotów gospodarczych w Polsce. Ekonomista, swoje kwalifikacje podnosił studiując na Podyplomowym Studium Podatkowym oraz Podyplomowym Studium Rachunkowości Finansowej i Zarządczej w Szkole Głównej Handlowej. Jest także absolwentem Studium Doradców i Ekspertów Podatkowych organizowanym przez ISP.

Współautor Komentarza do ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, Restrukturyzacji spółek kapitałowych, autor publikacji w Gazecie Prawnej, a także BISP.

uwzględniana do kalkulacji cen i stawek opłat za doprowadzenie wody i odprowadzanie ścieków.

Przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjne określają taryfy na podstawie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, a także rozporządzenia Ministra Budownictwa w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków. Z treści art. 23 stanowiącego delegację ustawową do wydania rozporządzenia w sprawie szczegółowych wynika, że przy ustalaniu niezbędnych przychodów bierze się pod uwagę koszty eksploatacji i utrzymania, w tym amortyzację lub wartość umorzenia. W rozdziale 2 rozporządzenia „Kryteria ustalania niezbędnych przychodów” w przepisie § 6 pkt 1 lit. a) określono, że przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne ustala niezbędne przychody dla potrzeb obliczenia taryfowych cen i stawek opłat planowanych na rok obowiązywania taryf, uwzględniając w szczególności koszty eksploatacji i utrzymania, w tym amortyzację lub odpisy umorzeniowe. Zgodnie z § 7 tego rozporządzenia, koszty, o których mowa w § 6 pkt 1-5, planuje się na podstawie:

- kosztów poniesionych w roku obrachunkowym poprzedzającym rok, w którym wprowadzana jest taryfa, ustalonych na podstawie ewidencji księgowej kosztów sporządzonej zgodnie z przepisami o rachunkowości, z uwzględnieniem planowanych zmian warunków ekonomicznych wpływających na poziom kosztów w roku obowiązywania taryfy;
- kosztów wynikających z inwestycji modernizacyjno-rozwojowych i ochrony środowiska, ustalonych na podstawie wieloletniego planu rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych w roku obrachunkowym poprzedzającym rok, w którym wprowadzona jest taryfa, z uwzględnieniem zmian wynikających z planu w roku obowiązywania nowych taryf.

Powyższe oznacza, że cała kwota odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej środków trwałych dokonywanych zgodnie z przepisami ustawy o rachunkowości może być uwzględniana do kalkulacji cen i stawek opłat za doprowadzanie wody i odprowadzanie ścieków.

Andrzej Łukiańczuk
Doradca podatkowy

NAJNOWSZE ORZECZNICTWO I INTERPRETACJE PODATKOWE

1. Wyroki sądów administracyjnych

W jakiej wysokości należne są odsetki w przypadku zwrotu VAT przy rażącej przewlekłości kontroli podatkowej?

Przepis art. 87 ust. 2 zdanie drugie ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (dalej określanej jako: „ustawa”) dotyczy sytuacji, w których organy podatkowe działają zgodnie z prawem, a zatem wszczynają określone postępowanie weryfikacyjne i w jego ramach dokonują szeregu zasadnych czynności celem zweryfikowania zwrotu VAT. Przepis ten jednak nie powinien mieć zastosowania w sytuacji pozorowania takich czynności, a zatem gdy organ podatkowy świadomie nadużywa prawa. Tak orzekł WSA we Wrocławiu w wyroku z dnia 3 sierpnia 2017 r. (I SA/Wr 356/17).

Wyrok zapadł w sprawie ze skargi na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej utrzymującą w mocy decyzję organu podatkowego pierwszej instancji określającą odsetki od zwróconej kwoty podatku od towarów i usług w wysokości wynikającej z art. 87 ust. 2 zdanie drugie ustawy, a więc odpowiadającej opłacie prolongacyjnej. Podatnik był zdania, że jest uprawniony do odsetek w pełnej wysokości, wynikającej z art. 87 ust. 7 ustawy, zwłaszcza że prawomocnym wyrokiem WSA we Wrocławiu z dnia 17 września 2015r. (I SAB/Wr 13/15) stwierdzona została rażąca przewlekłość kontroli podatkowej.

Stan faktyczny sprawy, w której nastąpiło wydanie przedmiotowego wyroku przedstawiał się następująco: w kwietniu 2014 r. podatnik złożył deklarację VAT-7 za marzec 2014 r., wykazując w niej nadwyżkę podatku naliczonego nad należnym do zwrotu na rachunek bankowy w terminie 25 dni, do deklaracji dołączył wniosek o przy-

spieszenie zwrotu podatku. Organ podatkowy pierwszej instancji wszczął wobec podatnika kontrolę podatkową w zakresie VAT za marzec 2014 r. i przewidział termin jej zakończenia na dzień 31 grudnia 2014 r. co jednak nie nastąpiło, zatem w dniu 18 grudnia 2014 r. podatnik złożył do organu odwoławczego ponaglenie na niezłatwienie sprawy w terminie. Jedyne efektem było pismo z dnia 29 grudnia 2014 r., w którym NUS zawiadomił podatnika o przedłużeniu terminu prowadzenia kontroli do dnia 31 grudnia 2015 r. z uwagi na konieczność wykonania dodatkowych czynności. Także i ten termin nie został dotrzymany, wobec czego podatnik złożył ponowne ponaglenie, lecz organ odwoławczy uznał je za bezprzedmiotowe. Na skutek skargi podatnika – wyrokiem z dnia 17 września 2015 r. (I SAB/Wr 13/15) – WSA we Wrocławiu stwierdził przewlekłe prowadzenie postępowania przez organ podatkowy pierwszej instancji mające charakter rażącego naruszenia prawa oraz zobowiązał ww. organ do zakończenia kontroli w terminie 2 miesięcy od dnia zwrotu akt sprawy. Po zakończeniu kontroli, w oparciu o przepis art. 87 ust. 2 ustawy, dokonano na rzecz podatnika zwrotu podatku wraz z odsetkami w wysokości odpowiadającej opłacie prolongacyjnej liczonej od dnia 6 maja 2014 r. Podatnik wystąpił o zwrot odsetek od zwrotu VAT w prawidłowej wysokości, a następnie we wrześniu 2016 r. złożył ponaglenie na niezłatwienie w ustawowym terminie przez organ podatkowy pierwszej instancji wniosku o zwrot odsetek, które organ odwoławczy uznał za bezprzedmiotowe. Na skutek kolejnej skargi podatnika na bezczynność NUS, WSA we Wrocławiu wyrokiem z dnia 26 kwietnia 2017 r. (I SAB/Wr 25/16) ponownie stwierdził bezczynność organu, jednak uznał, że nie miała ona charakteru rażącego naruszenia prawa.

W wyroku z dnia 3 sierpnia 2017 r. (I SA/Wr 356/17) WSA we Wrocławiu – za wyrokiem z 17 września 2015 r. (I SAB/Wr 13/15) – podkreślił, że organ podatkowy pierwszej instancji podjął wprawdzie pewne działania, ale ich skuteczność i efektywność była wątpliwa; dostrzegł, że przesłany Sądowi materiał aktowy był niezwykle skąpy i obejmował (poza pismami podatnika zawierającymi ponaglenie i odpowiedź na nie) zaledwie kilka kart. Wskazał też, że swoją uwagę organ podatkowy skupił wyłącznie na kontrahencie dostawcy podatnika, co wobec braku podejmowania innych działań względem samego podatnika i jego bezpośrednich dostawców/odbiorców świadczyło nie tylko o biernej postawie organu podatkowego, ale także naruszało zasadę neutralności. WSA podzielił ponadto stanowisko podatnika podniesione w skardze, dotyczącej pozorności działania organu podatkowego.

Sąd odwołując się do bogatego orzecznictwa TSUE wskazał, że zasada ciężącego na państwach członkowskich obowiązku zwrotu wraz z odsetkami kwot podatków pobranych z naruszeniem prawa Unii wynika z tego właśnie prawa (wyrok TSUE z dnia 19 lipca 2012 r., Littlewoods Retail Ltd i in., C-591/10, EU:C:2012:478, pkt 26).

Podkreślił, że przedłużenie kontroli podatkowej do dnia 31 grudnia 2015 r. wykroczyło poza to, co było konieczne, by zakończyć procedurę kontroli podatkowej, a termin taki należało uznać za nierozsądny. Za rozsądny termin zakończenia kontroli podatkowej (wszczętej na podstawie upoważnienia z dnia 16 kwietnia 2014 r.) WSA uznał pierwotnie wskazywany przez organ podatkowy termin – 31 grudnia 2014 r. Sąd nie zakwestionował w sprawie prawa organu podatkowego do weryfikacji zasadności zwrotu VAT, lecz ocenił, że kolejne przedłużenie wykroczyło poza to, co było konieczne, by zakończyć procedurę kontroli.

Dokonując zatem prounijnej wykładni przepisów oraz zważając na zasady skuteczności i neutralności, a także na konieczność zrekompensowania podatnikowi w zaistniałej sytuacji braku zwrotu VAT w rozsądnym terminie, WSA we Wrocławiu uznał, że podatnik po upływie terminu uznanego za rozsądny do zakończenia kontroli podatkowej, ma prawo do zastosowania odsetek za zwłokę w wysokości przewidzianej w art. 87 ust. 7 ustawy w związku z art. 78 § 1 oraz art. 56 § 1 Ordynacji podatkowej. Tym samym w okolicznościach zarysowanej sprawy Sąd odstąpił od stosowania normy przewidzianej w art. 87 ust. 2 zdanie drugie ustawy jako niewłaściwej dla ochrony prawa podmiotowego podatnika przyznanego przez prawo Unii, tj. uprawnienie do zwrotu VAT wraz z odsetkami za zwłokę.

2. Interpretacje podatkowe

Zakaz konkurencji a prawo do odliczenia

Zgodnie z art. 86 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług, w zakresie, w jakim towary i usługi są wykorzystywane do wykonywania czynności opodatkowanych, podatnikowi, o którym mowa w art. 15, przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego. W myśl art. 86 ust. 2 pkt 1 lit. a) powołanej ustawy kwotę podatku naliczonego stanowi suma kwot podatku wynikających z faktur otrzymanych przez podatnika z tytułu nabycia towarów i usług. Na tym tle powstał spór co

do skorzystania z prawa do odliczenia przez Spółkę, w przypadku wypłaty świadczenia pieniężnego z tytułu powstrzymania się przez byłego menedżera tej spółki od działalności konkurencyjnej. Jak stwierdził Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w interpretacji indywidualnej z dnia 22 września 2017 r. (0114-KIDP-1-1.4012.380.2017.1.IZ) przez odpłatne świadczenie usług podlegające opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług rozumie się zobowiązanie do powstrzymania się od dokonania czynności lub tolerowania czynności lub sytuacji. Zdaniem Organu, powstrzymując się od wykonywania działalności konkurencyjnej menedżer będzie świadczył na rzecz spółki usługę o charakterze odpłatnym. Powyższego nie zmienia fakt, że na moment wypłaty wynagrodzenia menedżerowi umowa ulegnie rozwiązaniu. Istotne jest bowiem, że

podstawą obowiązku świadczenia (polegającego na powstrzymaniu się od czynności konkurencyjnych) oraz wypłaty wynagrodzenia będzie umowa. Natomiast beneficjentem usługi, z uwagi na uzyskanie w ten sposób zobowiązanie (gwarancję) nieprowadzenia przez menedżera działalności konkurencyjnej, jest Spółka. Wobec powyższego Dyrektor KIS uznał, że spółce przysługuje prawo do odliczenia na podstawie faktury dokumentującej wypłatę świadczenia pieniężnego z tytułu powstrzymania się przez byłego menedżera tej spółki od działalności konkurencyjnej.

Podsumowując, spółce przysługuje prawo do odliczenia na podstawie faktury dokumentującej wypłatę świadczenia pieniężnego z tytułu powstrzymania się przez byłego menedżera tej spółki od działalności konkurencyjnej.

INFORMACJE DLA PŁATNIKÓW ZUS

Sprzątanie pokoi nie może być uznane za tworzenie dzieła

Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 15 listopada 2017 r., sygn. akt III AUa 700/16, uznał że wykonywanie prostych, powtarzalnych czynności takich jak sprzątanie pokoi nie może być uznane za tworzenie dzieła. Takie czynności „podpadają” pod świadczenie usług, określaną jako umowę starannego działania.

ZUS wydał decyzję stwierdzającą, że trzy osoby (zainteresowane) wykonywały usługi na podstawie zlecenia u płatnika składek i w związku z tym podlegały obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu oraz wypadkowemu we wskazanych okresach. Płatnik nie przystał na stanowisko organu i złożył od decyzji stosowne odwołania – jednak sądy obu instancji uznały przedmiotowe odwołania za niezasadne.

Trzy osoby zawarły umowy o nazwie „umowa o dzieło” ze spółką – odwołującą się. Z umów wynika, że osoby te były zobowiązane do sprzątania pokoi hotelowych w określonym w umowie okresie. Wynagrodzenie płatne było ryczałtowo. Zainteresowane zajmowały się sprzątniem pokoi. Jedna z nich dodatkowo wykonywała także inne prace, np. liczenie pościeli, odkurzanie korytarzy. Przed rozpoczęciem pracy zainteresowanym okazano tzw. wzorcowy pokój, według którego miały one sprzątać

inne pomieszczenia. Zainteresowane pracowały według grafiku, zazwyczaj po 8 godzin dziennie. Podpisywały listę obecności. Pokoje wyznaczane do sprzątnięcia wskazywała im kierowniczką, która również sprawdzała ich czystość. W razie niedociągnięć zainteresowane dokonywały poprawki. Środki czystości przygotowywała spółka. Z tytułu zawarcia umów zainteresowane nie zostały zgłoszone do ubezpieczeń społecznych. Nie posiadały one innego tytułu do obowiązkowych ubezpieczeń.

W ocenie sądów to organ rentowy miał rację, ponieważ umowy łączące zainteresowane i spółkę faktycznie należało zakwalifikować jako umowy o świadczenia usług. Kwestia oceny umów była o tyle istotna, że miała wpływ na opłacanie składek na ubezpieczenia społeczne.

W myśl art. 65 § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny celem umowy jest wyznaczony przez funkcję, jaką strony wyznaczają danej czynności w ramach łączących je stosunków prawnych. Wskazuje się, że zgodny zamiar stron wyraża się w uzgodnieniu istotnych okoliczności i określić go można jako intencję stron co do skutków prawnych, jakie mają powstać w związku z zawarciem umowy.

Zgodnie z art. 627 kodeksu cywilnego w umowie o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Z kolei na podstawie art. 734 kodeksu

cywilnego przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Do umów o świadczenie usług nieuregulowanych innymi przepisami stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu (art. 750 kodeksu cywilnego). Świadczeniem usług są zaś czynności o charakterze faktycznym, które nie muszą prowadzić do osiągnięcia indywidualnie oznaczonego rezultatu. To co pozwala na rozróżnienie tych umów jest cel, dla jakiego są one zawierane. Umowa o dzieło jest zawierana dla osiągnięcia konkretnego rezultatu, a umowa zlecenia to umowa starannego działania

Na to, że zainteresowane zawarły umowy o świadczenia usług wskazuje szereg okoliczności. Wykonywały one czynności faktyczne wskazane w umowach – sprzątanie pokoi. Celem umów było staranne działanie. Zainteresowane były obowiązane do wykonywania szeregu prostych, cyklicznych czynności. Nie miały one stworzyć konkretnego, z góry określonego „dzieła”. Nie byłoby przy tym możliwe weryfikowanie ich pracy na podstawie mierzalnego określenia standardu czystości. Zainteresowane sprzątały pokoje według grafiku, w stałych porach. Nie miały więc „swobody” w organizacji czasu pracy. Ich usługi były zaś kontrolowane przez inną osobę.

DLA ZARZĄDÓW I RAD NADZORCZYCH

Jak ustalić koszty podatkowe ze zbycia akcji nabytych w drodze umowy zamiany?

Za koszt uzyskania przychodu w zakresie zbywanych akcji nabytych w drodze umowy zamiany należy uznać wartość nominalną (równą wartości emisyjnej) „przekazanych” przez obecnego zbywcę udziałów (akcji), w zamian których nabyto zbywane udziały (akcje).

Przepisy ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych nie regulują wprost zagadnienia sposobu określenia kosztów uzyskania przychodu ze zbycia udziałów (akcji), które zostały nabyte w drodze zawarcia umowy zamiany. W interpretacji indywidualnej z dnia 30 grudnia 2016 r. (2461-IBPB-2-2.4511.915.2016.2.MZA) dotyczącej skutków podatkowych sprzedaży działki

nabytej w drodze zamiany Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach uznał, że: „(...) Natomiast kosztami uzyskania przychodu są koszty nabycia tego udziału w działce będącej przedmiotem sprzedaży. W przypadku sprzedaży nieruchomości lub prawa nabytego w drodze zamiany, kosztem uzyskania przychodu jest określona w umowie zamiany wartość nieruchomości lub prawa przekazanego na rzecz kontrahenta w zamian za nieruchomość lub prawo będące przedmiotem sprzedaży.”

Z powyższego wynika, że za koszt uzyskania przychodu w zakresie zbywanych akcji nabytych w drodze umowy zamiany należy uznać wartość nominalną (równą wartości emisyjnej) „przekazanych” przez obecnego zbywcę udziałów (akcji) w zamian których nabyto zbywane udziały (akcje).

PODATKI I OPŁATY LOKALNE

Nowelizacja ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o podatku rolnym i leśnym w zakresie opodatkowania gruntów

W dniu 8 sierpnia 2018 r. Prezydent RP podpisał ustawę z 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o podatku leśnym wprowadzająca zmiany w zakresie opodatkowania gruntów.

Ustawa wprowadza modyfikację w ustawach o podatku rolnym, leśnym oraz o podatkach i opłatach lokalnych i ma na celu ujednoczenie zasad opodatkowania gruntów, na których zlokalizowano urządzenia służące do przesyłania/dystrybucji płynów, pary, gazów czy energii elektrycznej oraz infrastrukturę telekomunikacyjną.

W myśl nowych przepisów, korzystanie ze wskazanych gruntów przez przedsiębiorcę, który nie jest ich

właścicielem, posiadaczem czy użytkownikiem wieczystym, nie będzie traktowane jako zajęcie na prowadzenie działalności gospodarczej. Grunty, przez które przebiega infrastruktura służąca do przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów lub energii elektrycznej oraz infrastruktura telekomunikacyjna, nie będą już uznawane za grunty zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej.

Potrzebę zmian w powyższym zakresie projektodawcy uzasadniali w następujący sposób: „Brak jednoznacznych przepisów odnoszących się do sposobu opodatkowania gruntów prowadzi do rozbieżności w stosowaniu tych przepisów przez organy podatkowe (wójt, burmistrz, prezydent miasta), do licznych sporów podatników, przedsiębiorców z organami podatkowymi, a w efekcie do odmiennego opodatkowania tych grun-

tów w zależności od ich położenia (przykładowo grunty leśne pod napowietrznymi liniami elektroenergetycznymi w jednej gminie są opodatkowane podatkiem leśnym, a w innej podatkiem od nieruchomości według stawki najwyższej związanej z działalnością gospodarczą).” Dalej wskazano: „Skutkiem projektowanej ustawy będzie uporządkowanie i ujednoczenie, w skali kraju, kwestii opodatkowania gruntów, na których posadowiona jest infrastruktura służąca do przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów lub energii elektrycznej oraz infrastruktura telekomunikacyjna. Organy podatkowe nie będą miały możliwości dowolnego interpretowania przepisów podatkowych. Zapobiegnie to odmiennej wykładni przepisów w poszczególnych gminach”.

Nowe przepisy wejdą w życie 1 stycznia 2019 r.

KONTAKT

W przypadku zainteresowania powyższymi informacjami i ich wpływem na państwa działalność, prosimy o kontakt:

Agata Strocka

Konsultant podatkowy

tel. (22) 517 30 69

agata.strocka@isp-modzelewski.pl

OFERTA AUDYT

Od dnia 1 stycznia 2017 r. podwykonawcy robót budowlanych wymienionych w załączniku nr 14 do ustawy o podatku od towarów i usług po raz pierwszy w historii masowo przestaną płacić VAT będąc zmuszeni wnioskować do urzędów skarbowych o zwrot podatku naliczonego. Powodować to będzie konieczność przeprowadzania natychmiastowych kontroli podatkowych przez właściwe organy, w tym przez nowe organy celno-skarbowe, które obejmą zarówno podatników składających deklaracje z kwotą zwrotu różnicy podatku, jak i ich dostawców (hurtownie materiałów budowlanych).

Podatnicy składający deklaracje ze zwrotem podatku naliczonego muszą więc podjąć niezbędne działania mające na celu zmniejszenie ryzyka wynikającego z wadliwego ich sporządzenia oraz popełnionych błędów w ewidencjonowaniu i dokumentowaniu tego podatku. Zwłaszcza wobec wejścia w życie nowych przepisów związanych z używaniem nierzetelnych faktur VAT.

Instytut Studiów Podatkowych od wielu lat świadczy usługi związane z audytem podatkowym, a zwłaszcza weryfikacji ewidencji i deklaracji VAT-7 i VAT-7K przed ich złożeniem przez podatników. W związku z powyższym oferujemy usługę weryfikacji okresowej:

- kolejnych deklaracji podatkowych (podatek należny i podatek naliczony),
 - prowadzonych ewidencji dla potrzeb sporządzenia tych deklaracji,
 - posiadanych dokumentów źródłowych za dany okres podatkowy
- celem uniknięcia ryzyka odpowiedzialności podatkowej, karnoskarbowej i karnej.

Ta weryfikacja będzie następowała **každorazowo przed złożeniem poszczególnych deklaracji** przez podatnika. Usługa weryfikacji może być prowadzona w siedzibie podatnika, obsługującym je biurze rachunkowym lub na podstawie dokumentacji przekazanej w formie elektronicznej. Czas realizacji od 3 do 5 dni w zależności od ilości dokumentów. Cena usługi uzależniona jest od pracochłonności, a zwłaszcza ilości audytowanych dokumentów.

W przypadku pytań bądź wątpliwości pozostają do Państwa dyspozycji: Pan Andrzej Sarna, Dyrektor Działu Marketingu, tel. 22 517 30 86, andrzej.sarna@isp-modzelewski.pl, Pani Agata Strocka, starszy specjalista w Dziale Audytu Podatkowego, tel. 22 517 30 69, agata.strocka@isp-modzelewski.p oraz Pani Katarzyna Wawrzonkiewicz, specjalista w Biurze Obsługi Polis Podatkowych, tel. 22 517 30 76, katarzyna.wawrzonkiewicz@isp-modzelewski.pl.

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy sp. z o.o.

Zarząd		Działy
<p>prof. dr hab. Witold Modzelewski prezes zarządu radca prawny doradca podatkowy nr 00001 tel. 22 517 30 60, 501 01 01 08 e-mail: witold.modzelewski@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dyrektor Generalny do spraw Doradztwa Podatkowego Mariusz Unisk tel. 22 517 30 94, 501 603 910 e-mail: maiursz.unisk@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Edukacji Jarosław Skonecki dyrektor tel. 22 517 30 60 wew. 215, 601 365 765 e-mail: jaroslaw.skonecki@isp-modzelewski.pl</p>
<p>Renata Janiec-Modzelewska wiceprezes zarządu doradca podatkowy nr 00777 tel. 22 517 30 70 wew. 105, 601 225 855 e-mail: renata.janiec-modzelewska@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dyrektor Generalny do spraw Postępowań Podatkowych Jacek Aninowski tel. 22 517 30 87 e-mail: jacek.aninowski@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Marketingu Andrzej Sarna dyrektor tel. 22 517 30 86, 501 603 907 e-mail: andrzej.sarna@isp-modzelewski.pl</p>
<p>Jerzy Bielawny wiceprezes zarządu doradca podatkowy nr 01079 tel. 22 517 30 60, 602 652 955 e-mail: jerzy.bielawny@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Departament Prawny Jacek Pyssa tel. 22 517 30 67, 501 455 500 e-mail: jacek.pyssa@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Wydawnictw Robert Fajkowski kierownik tel. 22 517 30 60 wew. 141 e-mail: robert.fajkowski@isp-modzelewski.pl</p>
	<p>Biuro Obsługi Sporów Podatkowych Katarzyna Wawrzonkiewicz dyrektor biura tel. 22 517 30 76 e-mail: biuro.obslugi@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Audytu Podatkowego Agata Strocka konsultant podatkowy, główny specjalista w dziale audytu podatkowego tel. 22 517 30 69, 501 134 269 e-mail: agata.strocka@isp-modzelewski.pl</p>

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy - Audyt sp. z o.o.

Siedziba	Zarząd	
<p>ul. Kaleńska 8 04-367 Warszawa tel. 22 517 30 70 fax. 22 517 30 71 e-mail: audyt@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Renata Janiec-Modzelewska Prezes Zarządu Doradca Podatkowy Nr wpisu 00777</p>	<p>Beata Pytkowska Członek Zarządu Biegły Rewident Nr ew. 12391</p>
	<p>Jarosław Stefaniak Wiceprezes Zarządu Biegły Rewident Nr ew. 10832</p>	

Departamenty

Departament Audytu Finansowego

Jarosław Stefaniak
Kierownictwo Departamentu
Biegły Rewident nr ew. 10832
tel. 22 517 30 70 wew. 203, 504 403 041
e-mail: jaroslaw.stefaniak@isp-modzelewski.pl

Departament Obsługi Finansowo-Księgowej

Elżbieta Cajs
Kierownictwo Departamentu
Certyfikat Księgowy nr ew. 7367/2004
tel. 22 517 30 70 wew. 233, 506 067 205
e-mail: elzbieta.cajs@isp-modzelewski.pl

Departament Obsługi Kadrowo-Płacowej

Alicja Antos
Kierownictwo Departamentu
tel. 22 517 30 70 wew. 238, 501 603 907
e-mail: alicja.antos@isp-modzelewski.pl

Departament Doradztwa Podatkowego

Renata Janiec-Modzelewska
Kierownictwo Departamentu
Doradca Podatkowy nr ew. 00777
tel. 22 517 30 70 wew. 105, 601 225 855
renata.janiec-modzelewska@isp-modzelewski.pl

Oddziały Instytutu Studiów Podatkowych

Oddział Małopolski	Oddział Śląski	Oddział Wielkopolski
<p>Ul. Gertrudy 7/12 31-046 Kraków tel. 12 429 24 01 fax 12 423 23 00 e-mail: biuro.krakow@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Ul. Jordana 7B 40-056 Katowice tel. 32 259 71 50 fax 32 253 99 89 e-mail: biuro.katowice@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Ul. Wiślana 53 60-401 Poznań tel. 61 843 09 21/22 tel./fax 61 848 33 48 e-mail: biuro.poznan@isp-modzelewski.pl</p>